Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κωνσταντίνου. Ἐπίσης τρίτον πρόσωπον συνέταξε τὸ παρόν, ὁ καὶ ὡς μάρτυς ὑπογράφων Σπυρίδος Σταυράκης, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπάρχει καὶ τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τοῦ Κωνσταντίνου Ἀλιμπέρτη.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν.

Ὡς πρὸς τὴν τουρκικὴν φράσιν τῶν στίχων 17 - 18, βλέπε καὶ **77, 87, 88, 92**, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἀπαντᾷ.

1 *Διὰ τοῦ παρόντος μου ἐνυπογράφου γράμματος ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ κάτωθεν ὑπογρα-*
2 *φόμενος κωνσταντῖνος ἀλιμπέρτης ἐπίτροπος πληρεξούσιος ἀπὸ μέρους τῆς συζύγου*
3 *μου Καλλίτζας γρυπάρη διὰ νὰ παραλάβω τὰ δύο χιλιάδες γρόσια*
4 *ὁποῦ ἐν τῇ διαθήκῃ του ἰδίᾳ βουλῇ καὶ θελήσει τῇ ἀφῆκε ὁ μακαρίτης*
5 *κυζίκου κὺρ ἀγάπιος ἀδελφός της, ὁμοίως καὶ ὅσα πράγματα ἀνήκουσιν*
6 *λόγῳ κληρονομίας εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς καταλειφθείσης ἐκείνου περιουσίας.*
7 *ὅτι παραγενόμενος εἰς βασιλεύουσαν παρέλαβον ἄρα καὶ ἀνελιπῆ παρὰ τοῦ*
8 *ἀνεψιοῦ μου Νικολάκη Γρυπάρη, τόσον τὰ εἰρημένα γρό(σια) δύο χιλιά-*
9 *δες κατὰ τὴν περίληψιν τῆς διαθήκης ἐκείνου τοῦ μακαρίτου, ὅσον καὶ*
10 *ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὁποῦ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὴν λόγῳ κληρονομίας*
11 *ἀπὸ τῆς καταλειφθείσης ἐκείνου περιουσίας, ρουχικὰ δηλονότι καὶ ἀσημικὰ*
12 *καὶ κάθε ἄλλον εἶδος ὁσπητικῆς ὕλης, καὶ οὐκ ἔχομεν τοῦ λοιποῦ ἀπαι-*
13 *τεῖν πολὺ ἢ ὀλίγον δίκαιον μέχρι καὶ τοῦ ὀβολοῦ ἕνεκεν τῆς κλη-*
14 *ρονομίας ταύτης οὔτε ἐγὼ οὔτε ἡ γυναῖκά μου, οὔτε ἄλλος τις τῶν*
15 *συγγενῶν μου παρὰ τοῦ ῥηθέντος ἀνεψιοῦ μας Νικολάκη ὡς ἐξο-*
16 *φλήσαντες τέλεον περὶ τῶν τοιούτων ἁπάντων, κατὰ τελείαν ἐξόφλη-*
17 *σιν καὶ ἰμπραλασμὰν γενόμενοι πρὸς ἀλλήλους Ἰμπρᾶ βὲ Ἰσκὰτ*
18 *ἀμεῖ δαβαντᾶν, βὲ κἴὰ φεῖ μουταλαμπατὰν τουρκικώτερον*
19 *εἰπεῖν, οὕτως ὁμολογῶ ἰδίᾳ μου θελήσει καὶ ἀπαραβιάστως. προσο-*
20 *μολογῶν καὶ μεγάλας χάριτας πρὸς τὸν ῥηθέντα ἀνεψιόν μου*
21 *διὰ τὴν πρόνοιαν καὶ ἀγῶνα ὃν κατέβαλεν διὰ νὰ μὴν σφετερι-*
22 *σθῇ τὸ παραμικρότερον τῆς περιουσίας ἐκείνου τοῦ μακαρίτου, ὅθεν*
23 *εἰς τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον*
24 *ἐξοφλητικὸν γράμμα ἐπὶ μαρτυρίᾳ ἀξιοπίστων προσώπων καὶ*
25 *κατασφαλισθὲν τῇ ἰδιοχείρῳ μου ὑπογραφῇ καὶ δακτύλῳ ἐδόθη τῷ*
26 *εἰρημένῳ ἀνεψιῷ μου Νικολάκῃ. 1795 : Ἰανουαρίου 6 : ἀρναούτκιοϊ*

τύπος δακτύλου

2α Χ. 27 *Κωνσταντῖνος ἀλιμπέρτης σύζυγος τῆς καλίτζας καὶ ἐπίτροπος βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3η Χ. 28 *γεώργιος 'Ιω(άννου) Γραμματικὸς μάρτυς* 1η Χ. ⟨*σπυρίδος σταυράκης ὁ γρά-ψας μαρτυρῶ*

4η Χ. 29 *γεώργιος ἀλιμπέρτης μάρτυς*

Verso

5η Χ. 1 *ἐξοφλητικὸν τῆς καλίτζας*
2 *πίκουλου*

94

'Απάντησις τοῦ Πατριάρχου Γερασίμου πρὸς τὸν δραγουμᾶνον τοῦ στόλου Κωνστάκην Χαντζερῆν

Χάρτης δίφυλλος
0,504 × 0,177

1795, Φεβρουαρίου 5
Κωνσταντινούπολις

῾Ο Πατριάρχης, ἀπαντῶν εἰς σχετικόν, φαίνεται, ἔγγραφον τοῦ δραγουμάνου τοῦ βασιλικοῦ στόλου Κωνστάκη Χαντζερῆ, γνωρίζει ὅτι, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα, δυνάμει τοῦ Χάττι Χουμαγιούν, ὅπως, ὁμοῦ μετὰ τῶν συνοδικῶν, συνεδριαζόντων, κρίνῃ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ γένος, ἐξήτασε καὶ τὸ ζήτημα τῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ 'Αγαπίου μητροπολίτου Κυζίκου ἐμφανισθέντων δύο χρεωστικῶν τεσκερέδων τοῦ τελευταίου τούτου, τοῦ ἑνὸς ἐπ' ὀνόματι Σερὶφ ἀγᾶ ἀπὸ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1789 καὶ ἀντιπροσωπεύοντος ποσὸν ὀκτὼ χιλιάδων γροσίων, τοῦ ἑτέρου δὲ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωήτσας Σαμουρκάση μηνὸς 'Ιανουαρίου τοῦ ἔτους 1791 καὶ ἀντιπροσωπεύοντος ἄγνωστον ποσόν. Κατόπιν δὲ ἐπισταμένης καὶ προσεκτικῆς ἐξετάσεως ἀμφοτέρων τῶν ἐγγράφων κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀμφότερα εἶναι ψευδῆ καὶ πλαστά· πρωτίστως διότι ἡ ὑπογραφὴ οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου Κυζίκου, παρὰ πᾶσαν τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δράστου προσπάθειαν, ὅπως τὴν ἀπομιμηθῇ. δεύτερον διότι πλαστὴ εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ σφραγὶς τοῦ μακαρίτη. Διότι ἡ γνησία σφραγίς του εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ψευδοῦς καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων διάφορον. Τὴν πλαστότητα ἀποδεικνύει καὶ τὸ χρῶμα τῆς μελάνης, διότι εἶναι τὸ αὐτὸ εἰς ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα, καίπερ ἀπέχοντα χρονικῶς ἀλλήλων τρία ὁλόκληρα ἔτη, ἐξ οὗ ἦτο ἀδύνατον ἡ μελάνη νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Ἕτερον γεγονὸς ἀποδεικνῦον τὴν πλαστότητα εἶναι καὶ ἡ ὁμοιότης τοῦ χάρτου ἀμφοτέρων τῶν ἐγγράφων, καθόσον εἶναι ἀδύνατον τρία ὅλα ἔτη μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρώτου ἐγγράφου, νὰ εὑρεθῇ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ φύλλου χάρτου, ἐφ' οὗ ἐγράφη τὸ πρῶτον, καὶ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον. Ἄλλο ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς πλαστότητος εἶναι ὅτι κατὰ κοινὴν πάντων μαρτυρίαν ἡ γραφὴ τοῦ κειμένου τοῦ ἐγγράφου οὔτε πρὸς τὴν τοῦ μακαρίτου Κυζίκου ὁμοιάζει, οὔτε πρός τινα τῶν κατὰ καιροὺς διαφόρων γραμματέων του. Διὰ τοῦτο ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς πλαστὰ καὶ χάρτης ἄγραφος, μὴ ἀποτελοῦντα δι' αὐτό, μήτε τεσκερέδες

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ